

Εκπληκτικός θαυματουργός

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

Σε κάποια άλλη περίπτωση ο ίδιος ο Αγ. Σεραφείμ ανέφερε τα ακόλουθα γεγονότα. «Δυο μοναχές , οι οποίες είχαν ανέλθει και οι δύο στο αξίωμα της Ηγουμένης, πέθαναν. Ο Κύριος μου φανέρωσε πως είχαν υποβληθεί οι ψυχές τους στις δοκιμασίες των πνευμάτων του αέρα, πως είχαν δοκιμασθεί και πως είχαν καταδικασθεί. Για τρεις ημέρες και νύχτες προσευχόμενοι, ο άθλιος εγώ, ικετεύοντας την Θεομήτορα για αυτές και ο Κύριος με την αγαθότητά Του τις συγχώρησε δια μέσου των προσευχών Της Μητέρας του Θεού• πέρασαν όλες τις εναέριες δοκιμασίες και έλαβαν την συγχώρεση μέσω του ελέους του Θεού».

Το νερό της πηγής του Αγ. Σεραφείμ είχε ιδιαίτερη θεραπευτική δύναμη σύμφωνα με την προσευχή του, ακόμη και κατά τη διάρκεια της επίγειας ζωής του.

Ο Ιερομόναχος Αναστάσιος του Σαρώφ ανέφερε ότι κάποτε συνέβη να είναι μαζί με

τον π. Σεραφείμ ο οποίος του είπε κατά την διάρκεια της συζητήσεώς τους: «προσευχήθηκα , Πατέρα, ώστε αυτό το νερό της πηγής να έχει την δύναμη να θεραπεύει ασθένειες».

Η προσευχή αυτή του Αγίου, ο οποίος ακόμη και τότε είχε μεγάλη παρρησία προς τον Θεό , εξηγεί δύο γεγονότα:πρώτον: ότι το νερό από την πηγή του Σεραφείμ δεν αποκτά ποτέ δυσωδία , όσον καιρό και αν διατηρηθεί, ακόμη και σε ανοικτό δοχείο• και δεύτερον: όσοι επισκέπτονται την Μονή του Σαρώφ και λούζονται μέσα στα περίπτερα που είναι χτισμένα κοντά στην πηγή όλες τις εποχές του χρόνου, δεν δοκιμάζουν κανένα επιβλαβές για την υγεία τους επακόλουθο, αλλά αντίθετα γίνονται καλύτερα και αναλαμβάνουν από τις ασθένειές τους, παρόλο ότι το νερό στην πηγή ακόμα και το καλοκαίρι έχει θερμοκρασία από 6 μέχρι 10 βαθμούς. Ας αναφέρουμε τώρα παραδείγματα θαυματουργικών θεραπειών από το νερό της πηγής του Αγ. Σεραφείμ , τα οποία συνέβησαν τον καιρό που ο Άγιος βρισκόταν εν ζωή.

Στην διάρκεια κάποιας επίσκεψης στον π. Σεραφείμ η Τατιάνα Βασίλιεβνα Μπαρίνοβα παραπονέθηκε σε αυτόν για την ασθένειά της. Είχε έναν ανιάτο καρκίνο στο χέρι της και ολόκληρος ο βραχίονάς της ήταν δεμένος με επιδέσμους. Ο π. Σεραφείμ της είπε να πλύνει το χέρι της με νερό από την πηγή. Η Τατιάνα Βασίλιεβνα στην αρχή σκέφθηκε: «Πώς μπορώ να το κάνω αυτό, όταν το χέρι μου χειροτερεύει από την παραμικρή επαφή με οποιοδήποτε υγρό»; Όμως υπάκουσε και έπλυne το χέρι της. Αμέσως το λεπιδωτό δέρμα άρχισε να πέφτει από το χέρι της και από τότε και τα δύο της χέρια είναι καλά.

Ο π. Σεραφείμ έλεγε σε πολλούς, ακόμη και σε όσους είχαν πληγές, να χύσουν επάνω τους το νερό από την πηγή του και όλοι θεραπεύονταν από αυτήν από τις διάφορες ασθένειές τους.

«Το 1830», ανέφερε η Ηγουμένη Πουλχερία της Μονής Σλομπόντσκι, η οποία υπαγόταν στην Δικαιοδοσία της Βιάτκα, «ενώ ζούσα ακόμη στον κόσμο, ανέλαβα, επειδή είχα κάνει κάποιο τάμα, ένα ταξίδι στο Σαρώφ δια θαλάσσης μέσω του Βόλγα. Καθ' οδόν, αρρώστησα κοντά στο Νίζνι- Νόβγκοροντ και η ασθένειά μου (ένα πρήξιμο σε ολόκληρο το σώμα) σύντομα χειροτέρεψε τόσο πολύ, ώστε αναγκάστηκα να μείνω στο Νίζνι- Νόβγκοροντ τέσσερις εβδομάδες και να περιμένω εκεί, ή για να αναρρώσω ή για να πεθάνω. Με φιλοξένησαν και με περιέθαλψαν οι φιλόξενες μοναχές της Μονής Κρεστο- Βοζντβιζένσκυ (Αναλήψεως του Χριστού) και μάλιστα με κοινωνήσαν για τελευταία φορά για το πέρασμά μου στην άλλη ζωή με την ευλογία της Ηγουμένης Δωροθέας.

«Αλλά επειδή είχα σταθερή πίστη στην σωτήρια δύναμη των προσευχών του π.

Σεραφεΐμ, του ζήτησα πάνω από μία φορά με δάκρυα, αν και ήταν απών, να προσευχηθεί για εμένα την αμαρτωλή για να παρατείνει ο Κύριος την ζωή μου, έστω και για κάποιο σύντομο διάστημα, ώστε να πάω στο Σαρώφ και να πάρω την ευλογία του Αγίου Γέροντα. Ο Θεός άκουσε τις προσευχές μου• η υγεία μου βελτιώθηκε κάπως και αποφάσισα να συνεχίσω το ταξίδι μου, παρά το πρήξιμο ολόκληρου του σώματός μου. Καθ' οδόν αναγκάστηκα και πάλι να σταματήσω για δύο εβδομάδες, μένοντας στην κοινότητα Αλεξέιεφσκυ στο Αρζαμάς, εξ αιτίας της τελείας εξάντλησής μου. Έκτος αυτού, επειδή ήμουν πρησμένη και αδύναμη, το σώμα μου κιτρίνισε πολύ και ήταν φανερό ότι υπέφερα από υδρωπικία. Έπειτα από δύο εβδομάδες ένιωσα πάλι κάποια ανακούφιση. Συνέχισα το ταξίδι μου, αν και με υπέρτατη δυσκολία, και επί τέλους με την βοήθεια του Θεού έφθασα στο Σαρώφ.

«Την επόμενη ημέρα, μετά την πρωινή Λειτουργία, πήγαμε την καθορισμένη ώρα στον προθάλαμο του Γέροντα και είδα εκεί , ανάμεσα στο πλήθος των επισκεπτών, έναν άνδρα ο οποίος έκλαιγε πικρά. Ο π. Σεραφεΐμ τον επέπληττε αυστηρά για κάτι, και όταν αυτός θέλησε να του δώσει κάποιο δώρο, ο Γέροντας απάντησε: “Δεν θα το πάρω τώρα, δεν θα το πάρω τώρα”. Είχα κι εγώ προετοιμάσει κάποιο δώρο, αλλά ακούγοντας τις τελευταίες του λέξεις, δεν τόλμησα να του το προσφέρω, αλλά το έκρυσπα και τραβήχθηκα προς τα πίσω στην πόρτα, έτσι ώστε να στέκομαι πίσω από όλους. Και τι νομίζετε; Ούτε η σκέψη μου ούτε η πράξη μου είχαν διαφύγει την διορατικότητα του π. Σεραφεΐμ. Ανοίγοντας δρόμο μέσα από το πλήθος των επισκεπτών, με πλησίασε με χαμόγελο και σιωπηλά άπλωσε το χέρι του.

«Μην ξέροντας τί να κάνω από χαρά και έκπληξη , του παρέδωσα με βιασύνη το δώρο μου , μια πετσέτα. Αυτός την πήρε, σκουπίσθηκε με αυτήν τρεις φορές και μου είπε: “Ακολούθησε με, χαρά μου”. Αφού με έφερε μέσα στο κελλί του, με ευλόγησε , μου έδωσε λίγο πρόσφορο και αγιασμό και έπειτα μου είπε: “Θα σε δω αύριο”. Επιστρέφοντας στον ξενώνα αισθάνθηκα ότι η ασθένειά μου, η οποία φαινόταν ότι με είχε αφήσει για κάποιο διάστημα είχε επιστρέψει και πάλι.

«Την επομένη μετά την πρωινή Θεία Λειτουργία ο π. Σεραφεΐμ πήγε στο ερημητήριό του • και εμείς έπρεπε να πάμε εκεί για να πάρουμε την ευλογία του. Με δυσκολία κατάφερα μνα ακολουθήσω την σύντροφό μου.

«Καθήσαμε δίπλα στο κελλί του π. Σεραφεΐμ για μία ώρα περίπου και ενώ τον περιμέναμε να βγει έξω, λέγαμε όλοι την σιωπηλά την ευχή του Ιησού. Επιτέλους εμφανίσθηκε , φορώντας έναν κοντό μανδύα και κρατώντας ένα αναμμένο κερί στα χέρια του, και άρχισε να ευλογεί όλους όσους τον πλησίαζαν με την σειρά,

λέγοντας στον καθένα κάτι για την ωφέλεια της ψυχής του. Εγώ τον πλησίασα τελευταία από όλους και αφού με κοίταξε είπε: “Δεν είσαι καλά , Μητέρα” . Έπειτα με ευλόγησε και συνέχισε: “Πήγαινε να λουσθείς στην πηγή, πιες λίγο νερό και θα γίνεις καλά”. Του απάντησα: “Έχω ήδη πιεί και λουσθεί , Γέροντα, όταν έφθασα εδώ”. Σε αυτό, εκείνος πάλι είπε: “Πάρε λίγο νερό από την πηγή μαζί σου, Μητέρα, πιες και πλύσου και πλύνε το σώμα σου. Οι Απόστολοι του Χριστού θα σε θεραπεύσουν και θα γίνεις καλά”. Όταν του είπα ότι δεν είχα κάτι μαζί μου για να βάλω το νερό , έφερε μία μικρή κανάτα από το κελλί του, επαναλαμβάνοντας , καθώς μου την έδινε, τους προηγούμενους λόγους τους οποίους ξαναείπε, όταν επέστρεψα με το νερό από την πηγή.

«Φθάνοντας στον ξενώνα , εκτέλεσα ακριβώς όλες τις οδηγίες του π. Σεραφείμ, χωρίς τον παραμικρό φόβο ότι χρησιμοποιώ νερό σε περίπτωση υδρωπικίας. Και δια των προσευχών του Αγίου Του ο Κύριος ο Θεός έκανε θαύμα σε εμένα την αμαρτωλή. Προς έκπληξη όλων , ιδιαίτερα εκείνων οι οποίοι μου είχαν απαγορεύσει να χύνω νερό επάνω στο σώμα μου λέγοντας ότι δεν κάνει λόγω της υδρωπικίας, σηκώθηκα την επόμενη ημέρα τελείως θεραπευμένη και είχα αλλάξει τόσο πολύ προς το καλύτερο, ώστε, όσοι με είχαν δει την προηγούμενη νύχτα, δεν με αναγνώρισαν το πρωί. Όλο το νερό που υπήρχε κάτω από το δέρμα και το οποίο με έκανε να αισθάνομαι αφύσικα παχειά είχε φύγει, το πρήξιμο είχε εξαφανισθεί και το κίτρινο χρώμα του σώματός μου αντικαταστάθηκε από την φυσιολογική επιδερμίδα. Ο πόνος μου έπαυσε εντελώς . Με μια λέξη, έμοιαζα να έχω ξαναγεννηθεί.

«Λίγο πριν ξεκινήσω το ταξίδι μου της επιστροφής, ο π. Σεραφείμ έστειλε σε μένα και τις δύο συντρόφους μου, με την ευλογία του, ένα συμβολικό σημάδι στην καθεμία από εμάς: σε εμένα μία ποιμαντορική ράβδο, στην άλλη ένα ραβδί με τέσσερα στελέχη και στην τρίτη ένα απλό ραβδί. Δεν καταλάβαμε τότε το νόημα αυτών των συμβόλων, αλλά τα γεγονότα που ακολούθησαν μας έδειξαν και την πλήρη τους σημασία και την διορατικότητα του π. Σεραφείμ. Εγώ η ανάξια μπήκα σε μοναστήρι και τώρα κρατώ την ράβδο της Ηγουμένης. Η άλλη μου σύντροφος ασπάσθηκε τον μοναχισμό μαζί με τους δύο γιους και την κόρη της και η Τρίτη μπήκε σε μοναστήρι, αλλά μόνη. Και έτσι όλα εκπληρώθηκαν σύμφωνα με την πρόβλεψη του Γέροντα του Θεού»...

Πηγή: Από το βιβλίο: «Ο Άγιος Σεραφείμ του Σαρών

Πνευματική Βιογραφία»

Αρχιμανδρίτου π. Λάζαρου Μουρ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΩΣ

http://talantoblog.blogspot.gr/2014/01/blog-post_6812.html

Πηγή: hristospanagia.gr